

PORTA-VEU DEL ELEMENT JOVE DE GRANOLLERS.

DONARÀ UNA VOLADA CADA SETMANA.

Any II.

Granollers 2 de Maix de 1897.

Núm. 40.

La redacció no 's fá solidaria dels treballs firmats.

Redacció y Administració

J. Serracant y fill.

Plassa del Bestiar, Número 34.

(CARRETERA)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre pago adelantat. 1'00 Pta.

No 's venen números solts.

Insertinse ó no, no 's tornan los originals.

L' Asamblea de Gerona

Pertoca, avants que tot, fer una aclaració respecte 'l modo d' escriurer l' immortal ciutat, Son molts que seguint la rutina de vocalisació, escriuhen Girona, mes jo entench que derivant-se ded Ger y de Gerunda, no se la deu motejar y si nomenarla Gerona. Aixis ho enten y defensa lo conegut numismátich D. Joaquim Botet, fill de dita ciutat, y algun altre escriptor.

En lo correu del matí, qu' arriba á las 9 á dita capital, s' aplegaren uns 200 delegats, vinguts de tots indrets de Catalunya, als qui s' uniren un centenar mes que ja 's trobaven en dit lloch, ostentant quasi tots, l' ensenya catalana y alguns la clásica barretina.

Reunits en l' espayós teatre Principal, á tres quarts d' onze, procediren á l' elecció de la mesa, quedant elegits per unanimitat.

President, D. Antoni Sunyol. Vise-president, D. Joaquim Botet y Sisó. Vocals, D. Emili Sa-guer; D. Narcis Verdaguer y D. Joan Galí. Secretaris, D. Lluís Marsans y nostre compatrieci D. Jaume Maspons.

En la votació hi prengueren part 296 delegats. Lo punt de discussió, era, com tant s' ha anunciat, «Declaracions del catalanisme en las actuals circumstancias.»

Donadas las gracias per sa reelecció, afegí lo senyor Sunyol, que Barcelona es la capital de Catalunya, porque es lo cor de la mateixa, pero, que no 's crega jamay que 's tracti de substituir lo centralisme de Madrit, per 'l d' aquella.

Formaven la ponencia los senyors Lluís Domenech, Joan Permanyer, Angel Guimerá, y Joaquim Riera y Bertran.

Llegí l' escrit d' aqueixa lo senyor Verdaguer y Callís, dihent, que enterada l' Asamblea del manifest que al poble catalá va dirigir la Junta permanent de l' Unió Catalanista, aproba, la ponencia, que 's declari interpretarse en ell de una manera complerta las aspiracions del catalanisme.

Protesta del tractat de separatistas ab que se 's ha acusat, com protesta de l' injustificada persecució de que han sigut objecte alguns periódichs.

Recorda que sempre s'ha afirmat voler un govern central, que serveixa de llas d'unió pera totas las regions espanyolas, però que volen un poder regional que tinga á son carrech l'Administració política, civil y judicial per Catalunya; llengua oficial la catalana y que sian de la terra tots los empleats.

Corts catalanas, que ficin, no solzament la llegislació civil, sinó quant se referesca al régime interior de Catalunya.

Respecte á la divisió provincial, exposa la conveniencia de donar á las comarcas sos naturals municipis y á eixos las atribucions que sian del cas, pera gestionar sos particulars interessos.

Rebutja 'l sistema actual d'impostos y demana que la formació del exércit espanyol obeheixi al sistema voluntari, pagat, suprimint per enter las quintas, establint, en cambi, reserves organisades per las regions. Tothom deu esser soldat de la pátria, quant aqueixa ho reclama.

Se suspren la sessió á tres quars d'una.

Imposible, per falta d'espai, nos es donar compte de tot quant se féu y 's digué, després de reunida novament l'Assamblea, á las tres de la tarde.

L'entusiasme vessaba del cor de tothom, com vessaba la jentada allá reunida, en número de uns 1,500.

Demanaren la paraula 'ls senyor Bessegoda y Andreu; aquell per que 's recordés la falta dels delegats morts en lo transcurs de l'any; aquest proposa una proba de simpatía, envers los periódichs y entitats perseguidas. Se llegeixen numerosas adhesions, sent la mes important y entusiasta, la del canonge de Vich, mossen Collell.

Llegeix lo senyor president un fogós trevall, explicant lo perquè s'ha tingut de cridar l'Assamblea á Gerona.

Segueix lo senyor Maspons, ab una memo-

ria explicant lo perquè s'han variat los temas de discussió; relata 'l sucesos occureguts ab motiu de la qüestió de Creta y las consecuencias beneficiosas pe 'l catalanisme, ab la persecució sufrerta.

Llegí 'l senyor Permanyer un tan hermosíssim com valent treball; dihent que las causas nobles, son primer escarnidas y perseguidas després.

Declara que 'ls catalanistas *volen*, no demanan, l'autonomía de Catalunya; volen que la vida sia catalana y que ho volen, porque lo que es de lley y de justicia no 's demana, se exigeix.

Sosté que 's deu reivindicar l'us de la llengua catalana, y que, qui d'ella renegui, renega de Deu, porque ell 'ns la doná.

Lo senyor Guimerá, doná lectura á un trevall, que sens dupte será devorat per els ayants de las bonas lletras, tant ple de poesia, com saturat de pensaments hermosíssims.

Lo seguiren en l'us de la paraula, D. Joaquim Riera y Bertrán, ab ben sentida improvisació y tot seguit de donanadas las gracias, per D. Joaquín Botet, s'adelantá 'l senyor Verdaguer y Callís, á instancia de D. C. Sunyol.

Bé coneixiam al Sr. Verdaguer, però may haguérem esperat d'ell, que fatigat ja y faltat de forças y salut, llensés entorn de l'Assamblea, improvisadament, aquells dolls d'eloqüencia, que lligaren al aditori de tal manera, que tota sa peroració fou acompanyada d'una tempestas d'aplausos, arrivant en certs moments á arrabassar vivas y aclamacions de tot l'auditori en pés.

Aixecá 'l senyor Sunyol la sessió, donant un crit de ¡Visca Catalunya! que fou contestat per totas quatre parts, que bullian d'entusiasme.

Cerca 200 foren los que 's reuniren á sopar en lo Centre Catalaniste; 'l local no permetía mes número, puig que de no esser aixó, tal volta s'hauria aumentat per doble.

Hi lluhian los escuts de Catalunya, Urgell.
Ampurias, Cerdanya y Besalú.

Al destaparse 'l Codorniu, enrahonaren los senyors Carol de Manresa, Millet de Barcelona, Botet y Riera de Gerona, Capmany y Sunyol y alguns mes que no recordem.

Despres dels brindis, entrá en el local lo coro del Centre federal, quin entoná las conegudas cançons «Arri Moreu» «Los Pescadors» y «Cant de la terra».

D' allá passaren tots los començals al Teatre, hont se posá en escena, «La Dida» de Pitarra y «Mestre Olaguer» de 'n Gimerá. Aqueix fou cridat tres vegadas al palco escenich y coronat ab una salva d' aplausos y viscas á Catalunya.

Era la una de la nit, quant tots los delegats se dirijian á l' estació, pera sortir en tren especial. No dup-to que com nosaltres s' emportaren de Gerona un recort dels que no s' esborran may, puig qu' apart del aculliment inmillorable per part d' aquells companys de Causa, 'ns varem convencer de que 'l Catalanisme, tot just naixent, creix ab tanta ufana com desitjan nostres cors, y que baix sa sombra hi podrán reposar las fatigadas forças y 'l suhor que 'l mal estar y 'l pes de la creu dels restauradors y conrehuadors de las cosas novas, varen imposarnos.

C. y N.

LA VIDA DEL CAMP, DITXOSA VIDA

Ja tip, cansat estava,
De véurer tant temps en trista vila.
Sortir ja desitjava,
Revíurer suspirava
En mitj la verda selva tan tranquila.

Al fí 'questa esperança
Arriva á lo meu cor á darli vida,
No 'm queda cap recansa;
No tinch cap anyoransa
De la vila deixar tan divertida.

Allá ab las pastoretas
Y ab 'ls sencills pastors matant l' estona
Vouré las amoretas
Que 's diuhen y sas tretas
Tan puras com sa pensa sempre bona.

Veuré tendres parellas
Contarse sos amors dalt d' una branca;
Sos goigs y sas querellas,
Y auríferas poncellas
Que 'l bosch ab sos amors gelós los tanca

Respiraré la flayre
De flors que 'l suan oreig airós las gronxa
Contemplaré 'l dallayre
Com tira l' herba l' aire
Servintli al descansar de fresca conxa.

Dejús d' alguna alsina
Vuré del rosinyol la veu melosa
Escoltaré com trina
Una cansó divina
Mes rica que lo cant de nina hermosa.

Ab dolsa melodia
La font sentiré córrer cristallina
Murmull plé d' armonía,
Ben lluny de la falsía
Qu' al centre de ciutats avuy domina.

Mes tart veuré las alas
Que Febo rutilant extent dauradas
Com mil fochs de bengalas;
Y 'l plany de las cigalas
També podré sentir de llum banyadas.

Las rieras y bardissas
Cobertas de fullám y vert brancatje;
vestits ab sas pallissas
Ab galtas ben macissas
Veuré mols pastorets per 'quell paratje.

Y satisfet de véurer
La vida pastoril, vida ignocenta
Allá estaré ben lliurer
Pogentme del mon víurer
Pel pobre y trist afany que 'l atormenta.

CONFORTATÍU.

La Setmana

Ab motiu de las próximas eleccions municipals que deuen tenir lloch en lo dia 9 del corrent, es gran l'animació que 's nota en tots los circuls y reunions essent la política l'únich tema de las conversacions.

Segons sembla, 'ls dos principals partits que aquí militan, ó sian ministerials y fusionistas tenen lo propòsit d'anar á la lluyta electoral. que 's presenta per ara bastant renyida.

Uns y altres tenen confianças de sortir victoriosos, tota vegada que 'ls dos contan casi ab iguals forsas, puig encar que 'ls fusionistas son en número crescut, contan los conservadors ab la *empleomania* y ab los molts que tenen expedients de quintas pendants de resolució y d'aquí que 's fa molt difícil predir á quin cantó caurá la balansa.

Sabem de bona tinta que á fi de fer prevaleixer los drets dels electors, s'ha organísat una colectivitat que s'ha pres la cosa en serio, responent de que anirán las eleccions ab la major armonía y moralitat y aixís ho esperem nosaltres, ya que sería molt sensible que 's produhís lo mes petit accident que alas horas ens obligaría á tractar ab cruesa al causant del desordre.

Nos veyem, donchs, en lo cas de consignar aquest dato, perquè de públich se diu que hi ha qui te ordres superiors manantli sortir ab la victoria y com que 'l fulano que aixó mana, res te que veurer ab Granollers y malehit l'apreci que á nostra vila porta, debem recomanar á nostras autoritats obrin ab entera legalitat é independència, que aixís s'emportarán l'agrahiment y 's veurán complertas las aspiracions de tots nostres vehins.

L.

Espurnas

Quan hi ha guerra, lo soldat
se 'n va á morir al combat
per poguer dí he defensat
la meva patria;

O be per que veu venir
que igualment ha de morir,
si intentava de fugir
y l'agafavan?

En la sala de un poble un jorn de festa
que hi havia un gran ball, un llamp caygué
diguent horroritzats tots los fanátichs
¡es un cástich de Deu!

Pro 's va saber mes tart que també un altre
'n va caure allá aprop en un convent
y va matá una monja. Aixó fanátichs,
¡aixó que deurá ser!

J. C. MONTANÉ.

Noticias

Diumenje passat tingué lloch en la vehina població de Mollet la revista de alguns somatents d'aquest districte y al propi temps se concediren recompensas á dos individuos per los serveis prestats.

No hi assistí 'l Capitá General com s'habia indicat.

Molts foren los curiosos que de nostra vila passaren á presenciar l'indicat acte.

Un dels dias de la present setmana foren expulsats dos ó tres socis de la societat «La Unión Liberal» porque 's mostravan contraris ab lo procedir de la Junta en la qüestió suscitada entre aquella y 'l director d'un setmanari local.

Aquesta nit á las nou tindrà lloch en lo teatre de «La Unión Liberal» un gran concert per lo notable «Septimino Español», el que 's compon de coneguts y celebrats artistas.

Es de creure que portarán molta concurrencia al nombrat teatre.